

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

אֵהָבֶת לְשֵׁר אֵל

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

997

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

לקח פרשת 'ויחי' תשפ"א

"אני בגיל יותר מ-100 וכל חיי..."

ראש הישיבה חזר לארץ. נכנס לרב שטיינמן שהביע כמובן את הסכמתו להיפגש עם הגביר, וכבר בשבוע שלאחר מכן נחת הגביר בארץ והזדרז להגיע לביתו של ראש הישיבה. כשישב מולו אמר הגביר לרב שטיינמן: "אני מוכן לתרום 3 מיליון ולתת עכשיו צ'ק על הסכום הזה אך בתנאי אחר שתבטיח לי שאזכה להיות איתך בהיכל שלך בגן עדן". הרב שטיינמן חיך ופנה לראש הישיבה ושאל אותו: "מה הסכום הכולל הדרוש לכם לבניית הישיבה?"
"6 מיליון ש"י. ענה ראש הישיבה.
"אם כך", אמר הרב שטיינמן לגביר: "מוכן אני להבטיח לך שתהיה איתי בגן עדן אבל רק אם תשלם את כל 6 המיליון".
"אין באפשרותי לשלם סכום כל כך גדול" אמר הגביר.
"לא נורא, אתה לא חייב. אם אינך יכול, אשריך על עצם הרצון" כשהבין הלה שהזכות הגדולה עלולה להישמט ממנו אמר לרב שטיינמן: "אני יכול לדחוק את עצמי ולהוסיף עוד מיליון. אשלם 4 מיליון ש"י לבניית הישיבה".
"לא". אמר הרב שטיינמן והוסיף: "6 מיליון אגורה לא פחות".
הנוכחים חששו מאוד שמא הגביר יקום וילך והנה הם מפסידים 4 מיליון ש"י. הרב שטיינמן נשאר רגוע ושלו לחלוטין עד שאמר הגביר: "כבוד הרב, האמן לי שאם היה לי 6 מיליון הייתי משלם את כל הסכום, אבל אין באפשרותי". אז אשלם 4.5 מקסימום מקסימום 5 מיליון ש"י".
"לא" אמר הרב שטיינמן והוסיף: "6 מיליון בדיוק".
הרב שטיינמן סימן בידו שהפגישה צריכה להסתיים היות וזמנו מצומצם ומיד באותו הרגע אמר הגביר: "בסדר. אני מסכים". הוא חתם על צ'ק במקום ומסר אותו ליד הרב שטיינמן. הרב שטיינמן קיבל את הצ'ק ואמר לו: "אני מבטיח לך בזאת שבעולם הבא אתה תהיה איתי במחיצתי בגן עדן".
לאחר שהוגש כיבוד קל לשולחן ועשו "לחיים" פנה הגביר לרב שטיינמן ואמר: "באם יורשה לי, אשמח לשאול שאלה".
"בבקשה" אמר לו הרב שטיינמן.
"מדוע לחצת עלי כל כך לשלם 6 מיליון ש"י. מה לא טוב ב-3 או ב-4 מיליון. למה חייבת אותי לשלם יותר מכפי יכולתי?"
הרב שטיינמן ענה לו תשובה מהממת ואמר לו: "אני כעת בגיל יותר מ-100. ברוך ה' אני יכול להעיד על עצמי שכל חיי למדתי תורה ועבדתי את ה' יותר מכפי יכולתי ועכשיו כשברצונך להיות איתי בגן עדן, לא יכולתי להרשות לעצמי לתת לך את הזכות הזאת אלא אך ורק אם גם אתה תעשה יותר מכפי יכולתך. לכן עמדתי על כך שיתן 6 מיליון כי רק בכך שתעשה יותר מכפי יכולתך וזה יהיה שווה ליותר מכפי יכולתי נזכה להיות באותו היכל בגן עדן".
הוא אשר כתבנו בתחילת המאמר: "בכל דור ודור העמיד לנו ה' יתברך גדולי עולם שהעפילו לרום המעלה בכוח עבודת ה' רצופה יותר מכפי יכולתם וגם אנשים שלכאורה שקועים בחומר אבל אהבתם לתורתנו הקדושה אינה יודעת גבולות. ה' יזכנו לעובדו תמיד בלב שלם ובנפש חפצה אף יותר מכפי יכולתנו וזאת התורה לא תמוש מפינו ומפי זרענו וזרע זרענו עד עולם ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בבית משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!!

לאחר עשרים ושתיים שנים שיעקב אבינו ע"ה לא ראה את יוסף הצדיק, מודיעים לו שיוסף חי וקיים ומושל בכל ארץ מצרים. יעקב אבינו מזדרז לרדת למצרים, אבל לא לפני שהוא שולח את יהודה ומבקש ממנו: "לך ותפתח ישיבה ללימוד תורה במצרים". כך כתוב הפסוק: "ואת יהודה שלח לפניו גושנה".
נשאלת השאלה: מדוע צריך לשלוח את יהודה כבר עכשיו ולהמתין עד שהוא יצליח לייסד שם את הישיבה ורק לאחר מכן לרדת למצרים? למה להתעכב?
התשובה היא אחת: יעקב אבינו מלמד אותנו שיהודי צריך לדעת שאי אפשר ללכת לאף מדינה אם אין בה מקום ללימוד תורה. לימוד תורתנו הקדושה נשמת אפנו, משוש חיינו, לכן למרות כל הגעגועים ליוסף הצדיק, נחוש יעקב אבינו בדעתו: "אני לא יורד למצרים עד שאדע שיש שם מקום ללימוד תורה".
את האהבה לתורתנו הקדושה ראינו בעינינו גם אצל רבותינו בדורנו אנו. רבים מאוד הסיפורים על גדולי ישראל לאורך כל הדורות, על אהבתם העצומה והתמדתם הבלתי פוסקת בלימוד תורתנו הקדושה.
אך המעלה הנפלאה הזאת לא שייכת רק לדורות הקודמים. בשום אופן לא! תמיד! לאורך כל ההיסטוריה של עם ישראל הוכיחו לנו חכמנו את התענוג האלוהי שחש האדם בלימוד תורתנו הקדושה, והתמדתם בלימוד תורתנו הקדושה היתה מדהימה את כל הסובבים אותם.
זה עתה קראתי מעשה מפעים עם כבוד ראש הישיבה, הגאון הגדול הרב אהרון לייב שטיינמן זצוק"ל וזיע"א.
היה זה כשמנהל ישיבה ראה מגרש בניה במרכז העיר בני ברק ובו במקום החליט: "את המגרש הזה אקנה ובעזרת ה' עליו יבנה הבניין המרווח יותר לישיבה שאותה אני מנהל".
כשנכנס הוא למשא ומתן עם בעל המגרש, הבהיר לו הלה שידוע לו שמחירו מופקע, אך זאת בשל המחזור הגדול בעיר בני ברק, וגם בגלל שהוא בקשר עם יזמים שונים המעוניינים לשלם לו את הסכום הזה אך היות וגם הוא רואה בכך זכות שעל המגרש שלו תיבנה ישיבה מעדיף הוא למכור את המגרש לצורך בנין הישיבה. "ומה המחיר?" שאל מנהל הישיבה.
"3 מיליון ש"י. נקב בעל הבית בסכום האדיר.
"יתן לי בבקשה 24 שעות כדי שאראה איך אני מגייס את הסכום הזה". ביקש מנהל הישיבה.
עוד באותו ערב הגיע מנהל הישיבה ביחד עם ראש הישיבה והצוות, ראו את המגרש והחליטו לעשות הכל כדי לקנותו. חישוב מהיר עם קבלן נאמן ומוכר בבני ברק, העלה שעליהם לגייס 6 מיליון שקל כדי לבנות את הישיבה כפי רצונם. 3 מיליון לקניית המגרש ועוד 3 מיליון לצורך הבניה.
חזרו לבעל המגרש והודיעו לו תשובה חיובית. ההסכם נחתם במקום כשראש הישיבה החליט לצאת ולגייס כספים אצל נדיבי עמנו הנפלא בחוף לארץ.
כשהתדפק ראש הישיבה על משרדו של אחד העשירים הגדולים במנהטן, אמר לו הלה: "כמה כסף אתם צריכים לבניית הישיבה?"
"6 מיליון ש"י. ענה לו ראש הישיבה.
אוכל אני לתת לכם מחצית הסכום, 3 מיליון, אך בתנאי אחד".
"מה התנאי?" שאל ראש הישיבה.
"שתקבעו לי פגישה עם הרב שטיינמן אני רוצה להיכנס אליו ורק לאחר מכן אתרום את תרומתי הנכבדה".

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה זידי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה ברווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 052-23-23-625-02

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

אני כותבת לך בדמעות. אני אמא לשישה ילדים ותמיד אנחנו בוכים בשולחן השבת מהתנהגותו המחפירה של בעלי. במשך כל השבוע אני טורחת ומנקה ומבשלת, ומטפלת בכל צרכי הבית, יש לי את הזכות לכתוב לך שכל בנות המשפחה מציינות אותי לשבח כעקרת בית נדירה ביותר. תמיד עשיתי (ועדיין עושה) הכל לרווחתם המלאה של בעלי והילדים, יש לנו ילדים מוצלחים מאד, אך גם הם מחוסרי שמחת חיים בגלל הצער הגדול שבעלי מצער אותי תמיד. בכל שבת מגיעים הוריו של בעלי עם שני אחיו הנשואים להתארח אצלנו, ואני צריכה לבשל את כל סעודות השבת. כבר מיום רביעי אין לי מנוחה, היות ואין לי שום עזרה ועלי מוטלת חובת ההכנה של כל הסלטים והבישולים. אני עושה זאת בשמחה רבה לכבוד שבת קודש ולכבוד האורחים הקבועים שלנו. הקושי והצער הגדולים ביותר מגיעים מיד לאחר הקידוש, כשבעלי מוצא תמיד סיבה לנזוף בי ולהעליב אותי לעיני כל האורחים, גם כאשר בני ובנותי מתחננים אליו שיפסיק, הוא לא מתייחס לבקשתם וממשיך להעליב אותי עד שדמעות זולגות מעיני והילדים מצטרפים לבכיותי.

הוריו ואחיו יושבים בשולחן ואינם מגיבים כלל. מעולם הם לא גערו בו ואפילו לא העירו לו על התנהגותו הזולה, וכשאני מעירה להם על כך הם עונים לי: "אנחנו לא מתערבים בין זוגות".

כבוד הרב! בעלי קורא את העלון שלך בקביעות. הוא מתפעל מאד מהדברים שאתה כותב, לכן אחרי שרב בית הכנסת רוב השכונה לא הצליחו לעזור לי, לא נותר לי אלא לפנות אליך ולבקש שתכתוב בעלון כמה זה חמור לפגוע באשה.

אחי הגדול מכהן כרב באחד המושבים. הוא ישב איתנו הרבה פעמים והסביר לבעלי כמה שזה חמור להעליב כל אדם, על אחת כמה וכמה להעליב אשה, בעלי שמע את דבריו וזה השפיע עליו לשעות ספורות, וכבר באותו יום הוא חזר לסורו וציער אותי קשות.

לפני כשלושה שבועות ביקשתי מאחי שיגיע אלינו שוב, אך הוא כעס עלי ואמר לי שהוא לא רואה שום רצון מצידו של בעלי להשתנות, והוא חושש שאין לו תקנה.

לאחר כמה דקות בהן בכיתי לו על רוע מזלי, הוא אמר לי: "יש לי עצה אחת ואחרונה שאולי היא תעזור לך, אך כמובן אם תעשי בדיק כפי שאציע לך. עצתי היא: החל מהיום תפסיקי לכבס את בגדיו של בעלך, וכיון שהאירוח של הוריו ואחיו חשוב לו מאד מאד, אני מתיר לך להפסיק לבשל לכבוד שבת, לא סלטים ולא שאר מטעמים שאת רגילה להכין, כך שיתבייש הוא מאד בפני הוריו ואחיו. ותבהיירי להם בשולחן השבת שלא יתכן בשום אופן שאת תבשלי ותטרחי כל כך, ולבסוף באכזריותו הגדולה הוא יגרום לך ולילדים לבכות בשולחן השבת".

כשמעתי את עצתו נבהלתי מאד בדקות הראשונות, אך לאחר מכן כשהוא הסביר לי שרק כך יש סיכוי שבעלי ישתנה לטובה, קיבלתי את הדברים ואכן ברצוני לעשות כדבריו.

לא נותר לי אלא לשאול אותך כבוד הרב: האם לעשות זאת? אני חוששת מאד שזה יהווה פגיעה בכבוד השבת. גם הילדים שלי שנמאס להם מההתנהגות הבוטה והזולה של אביהם, לוחצים עלי מאד לעשות כדברי אחי.

ברור לי שזה יזעזע אותם ואת הוריו ואת אחיו, הוא לא מעלה בדעתו אף לא לרגע שאני מסוגלת לעשות זאת.

אז שוב אשאל: האם לעשות כך? האם יש לך עצה אחרת לפני שאפתח במלחמה מולו? אשמח שתזדרז לענות לי. בתודה מראש. אמא ורעייה כאובה ומיוסרת בכל נשמתה.

תשובה: רעיה ואמא חשובה ומסורה מאד!
א. צערך הגדול וצערם של ילדיך הנפלאים עולים הם לשמים ומקטרגים קשות על בעלך.

דמעות כאלו וכיוצא בהן הן המביאות צרות בצרורות ומחלות חשוכות מרפא על המתעלל, הגורם ברשעותו שינשרו הן מעיניו של המתייסר תחת ידו.

אכזבתך המרה על טירחתך הגדולה וצערך הגדול החוזרים על עצמם מידי שבת, עולים הם עד לפני כיסא כבודו של אבינו שבשמים, וכשמלווים הם בצערם ודמעותיהם של ילדים קטנים בוודאי שבכוחן להכריע את הכף ולהביא על המתעלל ייסורים קשים ומרים, שעל כל דמעה שנשרה מעיניכם ישלם הוא בעשר דמעות של דם, ואין כח לאף רב בישראל, גדול ככל שיהיה, להציל את המתעלל מעונשו הגדול המתקרב אליו.

ב. רק מחילה שלימה שלך יש בכוחה להקפיא את גזר הדין הקשה הממשמש ובא עליו, וברור מאליו שכל זמן שממשיך הוא בדרכו הרעה בוודאי שאין ברצונך ואין ביכולתך למחול לו, וכל זמן שמתמהמה הוא מלבקש את סליחתך ומלכבדך, חשוף הוא לכל המזיקים שנוצרו מדמעותיכם העלולים לפגוע בו בכל רגע. ג. להלן אתייחס להצעתו של אחיך, אך כיון שבטוחני שאינך רוצה שיהא הוא במצב סיעודי הזקוק לעזרה בכל צעד ושעל, לכן אבקשך לפני הכל לסלוח לו על כל מעלליו עם כל הקושי שבדבר, ולומר בפה מלא: "אני מוחלת וסולחת לבעלי, פלוני בן פלונית, על כל הצער הגדול שציערני", ובכך תצילי את עצמך ואת בניך הנפלאים שלא תצטרכו לתמוך בו ולסעוד אותו, דבר שיעיב ויכביד מאד על שיגרת חייכם וסדר יומכם.

ד. אדגיש ואכתוב שכל רצוני בסליחתך זו אינו למענו, שהרי ברור שהוא לא זכאי ולא ראוי לה, אלא אך ורק למענך ולמען ילדיך, כדי שלא תצטרכו ללוותו לבדיקות ולטיפולים קשים. ה. כשקראתי על הצעתו של אחיך היקר חשבתי מיד על צערם הגדול של הילדים, שבמשך השבת יאכלו חלבי או כל דבר אחר, בו בזמן שרגילים הם למעדנים הנפלאים שהנך מכינה בכל שבוע ושבו, אך לאחר שכתבת לי שגם לבניך קשה מאד לראות בצערך וגם הם מפצרים בך לאמץ את הצעתו של אחיך היקר, קטונתי מכדי לשלול הצעה זאת, בעיקר בשל העובדה שהוצעה היא על ידי כבוד הרב היקר, אחיך הנפלא, אשר בטוחני שלאור היכרותו עם בעלך שקל הוא מאד אם להציע לך הצעה כבידת משקל זאת, ולאחר שלבסוף החליט הוא בחוכמתו הגדולה שזאת הדרך וזה המעשה שאת צריכה לעשות, יכולה את לסמוך על שיקול דעתו ולעשות כדבריו ללא שום חשש.

ו. על אף האמור לעיל אוסיף ואכתוב שאולי כדאי שתשוחחי ביחידות על כך עם חמיך וחמותך, ובוודאי שבאותה פגישה כל דבריך יתקבלו על ליבם, ולאחר שיחוש במצוקתך תבקשי את עצתם ותידגישי בדבריך שאיך שמחה לעשות כהצעתו של אחיך ולכן מבקשת אֶת את עצתם, אך אם לא תהא לך ברירה תיאלצי לעשות כדבריו והנך מבקשת מראש את סליחתם על כך שבשבת הקרובה יאכלו הם איתכם אשל ומרגרינה.

ז. לצערי מכיר אני אישית אנשים שהתאכזרו לנשותיהם או לבני ביתם ונענשו הם קשות על אכזריותם, וכששוחחתי עם אחד מהם אמר הוא לי מפורשות: "אני יודע שאני משלם בהווה על אכזריותי בעבר, אך סיבלי בהווה כל כך גדול עד שאיני בטוח כלל שציערתי כל כך בעברי", שתקתי ומפני כבודו לא עניתי, אך בליבי אמרתי: "אתה לא בטוח אבל אנינו שבשמים בטוח"! ח. כדי להקל על ילדיך בשבתות בהן אינך מבשלת, כדאי מאד שתדאגי להתארח עם הילדים בשבתות אלו, ובכך תמנעי צער מיותר מהילדים, ויאכלו הם מטעמים כמידי שבת.

ט. יחד עם זאת כדאי מאד שתתפללי על כך שתשיגי את מטרתך בשבתות אלו ויקוים בבעלך: "טובה מכת מרדות אחת (חרטה) בליבו של אדם יותר מאלף תוכחות".

י. שבת שלום! ישועות מקיפות וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה חכם מרדכי אליהו זיע"א

מספר שרון נחשוני: יש לי סיפור ארוך עם הרב אליהו זצ"ל. ולסיפור הזה יש המשך. אחרי שהחלמתי והתרפאתי מהתאונה הקשה שהיתה לי בצבא, חזרתי לחיים והכל היה כתיקונו. יום אחד הרגשתי כאבים חזקים מאוד בגלל סיבוכ כלשהו שהתפתח מהניתוח שעשו לי אחרי התאונה.

הגעתי לביתי של הרב זצ"ל עם מקל הליכה, לא הייתי מסוגל ללכת בלעדי. הרבנית שליט"א נתנה לי להיכנס לחדרו של הרב, וראיתי אותו עוסק בעניין הלכתי. חיכיתי עשר דקות והרב לא שם לב לנוכחותי. המשכתי לחכות וקראתי לו בלחש: "הרב, הרב", אבל הוא לא שם לב אלי, כל כך היה שקוע בלימודו. לבסוף הוא שם לב אלי ואמר לי: "שלום".

סיפרתי לו את מה שקורה איתי ושהכאבים שאני עובר הם בלתי נסבלים, וביקשתי ברכה. הרב שאל אותי לאן אני צריך ללכת, והשבתי שאני הולך לתחנה המרכזית. הוא הסתכל על ערימת הספרים שעמדה על השולחן, אותה ערימה של ספרים שהוא למד בה באותה שנה. ואמר לי: "הספרים הללו ימליצו עליך טוב, עד שתגיע לתחנה המרכזית ייעלמו לך הכאבים".

יצאתי מבית הרב והתחלתי ללכת לכיוון התחנה המרכזית אבל באמצע הדרך, ליד "בית חינוך עיווריים", התחלתי להרגיש שהכאבים כל כך מתגברים עד שאין לי יכולת לשאת אותם.

ישבתי על הספסל ובכיתי. מישהו שראה אותי, אסף אותי אל תוך רכבו ולקח אותי חזרה לבית הרב. נכנסתי אל הרב בשנית והרב שאל אותי האם הגעתי לתחנה המרכזית. אמרתי לו שלא הצלחתי להגיע, כי הכאבים התגברו ולא יכולתי להמשיך ללכת. הרב הסתכל שוב על ערימת הספרים ואמר לי: "הספרים הללו ימליצו עליך טוב וכבר כשתצא מהבית ייעלמו לך הכאבים".

וכך היה. מיד כשיצאתי מהבית נעלמו לי הכאבים למשך שלוש עשרה שנה. לאחר פטירת הרב זיע"א הם חזרו, וכנראה שצריך כעת עוד ספרים של תורה שימליצו עלי טוב.

הרב זצ"ל סיפר פעם שכאשר הוא שימש כדיין בבאר שבע, הגיע אליו זוג שהיה ביניהם סכסוך, ובאו כמה עורכי דין מצד האיש וגם מצד האישה. וכך סיפר הרב: "כשהתחיל הדיון ביקשתי מעורכי הדין שיצאו החוצה. אמרו לי עורכי הדין שהם חייבים להיות נוכחים, אך אני סירבתי. הם אמרו לי שהם יגשו לבג"ץ. אמרתי להם: "אם כן תלכו כעת לבג"ץ".

לאחר שהם יצאו, שאלתי את הבעל מה אירע, והוא אמר לי שאשתו זרקה עליו צלחת של סלט.

כששאלתי את האישה היא אמרה שבעלה זרק עליה סיר מרק. שאלתי אותם: "מדוע זה קרה?"

אמרה האישה: "בעלי חזר מבית הכנסת בערב שבת ואומר את הפזמון: 'שלום עליכם' אבל הוא לא אומר 'אשת חיל', חרף בקשתיי". הבעל אמר לה: "הרי את לא אשת חיל", ומכאן התחיל כל הרוב.

כשהסתיים הדיון ביקשתי מהמזכיר שיקבע להם תור למחר להמשיך הדיון. כשהגעתי לביתי התחלתי לעיין ב"אשת חיל" שחיברו שלמה המלך ע"ה, ותהיתי איך יתכן שמצווה כל כך חשובה תצא מריבה.

למדתי את הפרק שנית עם כל מפרשיו ותוך כדי לימוד שמתני לב ששלמה המלך אמר את המזמור הזה על אמא שלו, ועלה בליבי רעיון לפתור את הבעיה.

למחרת חזרו בני הזוג, וביקשתי שרק הבעל יכנס, ואז שאלתי אותו: "מי לדעתך נקראת אשת חיל"? והוא ענה: "אמא שלי כי היא מכבדת אותי". אמרתי לו: "תמשיך לומר 'אשת חיל' כל ערב שבת ותכוון על אמא שלך". הוא הסכים. קראתי לאישה ואמרתי לה שדוברתי עם בעלה והוא מוכן לשיר כל ליל שבת "אשת חיל" כמו שצריך. היא הסכימה וחזר השלום לביתם.

לאחר שבועיים שוב אני רואה את הבעל בבית הדין. אמרתי בליבי, שמא הצעה שלי לא הועילה. שאלתי את הבעל: "ימה קרה"? והוא אמר לי: "תראה, מאז שאני שר 'אשת חיל' בליל שבת אשתי התחילה להאיר לי פנים. היא מבשלת מה שאני אוהב, היא מדברת אלי יותר יפה ואני רואה שגם היא לפעמים אשת חיל. האם אני יכול לכוון ב'אשת חיל' גם על אשתי?"

"תאמר 'אשת חיל' ותכוון גם על אשתך וגם על אמא שלך". ענית לו.

רבן של כל בני הגולה חכם עובדיה יוסף זיע"א

אצילותו ונועם מידותיו של רבינו לא ידעה גבולות, למרות שרבינו הגדול זצוקל"ה ידע להיות חד ותקיף במקום הצורך, עם זאת היה נעלה ונשגב בהקפדתו וזהירותו הגדולה בכבוד כל אדם!

זהירות מופלגת היתה לו לרבינו זיע"א בהתנהגות של בין אדם לחבירו. דוגמה אחת מיני אלף המאפיינת את אישיותו המרוממת והאצילה של רבינו, ניתן לראות בעובדה הבאה אותה סיפרו תלמידיו של רבינו מאותה תקופה בה התיישב במצרים. רבינו היה ספון בחדרו ובני הישיבה היו נכנסים אליו בכל עת לשאול ממנו אודות לימודם, מכיון שהיה רבינו עסוק ושקוע בתלמודו בכל רגע מחייו, נהג להניח את ארוחתו בתוך המגירה הקבועה בשולחנו, ותוך כדי לימוד היה אוכל, אבל כשהיה נכנס אחד הבחורים לשאול את רבינו בלימוד, היה ממחר רבינו לסגור את המגירה, שלא לתת הרגשה לתלמידיו שהם מפריעים לו ומטרידים אותו בשעת אכילתו...

* צא אדם כמה זהיר היה רבינו בכבוד הזולת, ושלא להצר או לפגוע באף אדם בלאשר הוא, כאשר היה גר בשכונת עם הגאון חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל אשתו של חכם בן ציון היתה משקה את העציצים שבמרפסת ביתה, ורבינו שהיה דר בקומה שמתחתם, היה מעיין באותה שעה בספר במרפסת ביתו, ומיד כשהחלו המים לנטוף עליו מאותה השקיה סר לביתו, והעיד הגאון הראש"ל מוהר"ר יצחק יוסף שליט"א שרבינו מעולם לא העיר על כך דבר או חצי דבר, אלא מיד היה נכנס הביתה פנימה לחדרו וממשיך בלימודו.

זכורני שבאחת הפעמים אחרי שיעורו הקבוע של רבינו כאשר עשה רבינו את דרכו לצאת מבית המדרש, נדחפו כמה מהקהל לאחוז בשולי גלימתו של רבינו, ואחד השמשים עשה בהן דין מפני כבודו של רבינו. באותו רגע חוורו פניו של רבינו והזדעזע מאוד, רבינו נעמד על מקומו הסתובב ונער גערה קשה באותו השמש, ולא נחה דעתו של רבינו שנוהגים שלא בכבוד גם כלפי אותם שהכבירו עליו והטרידוהו!

עוד מסופרת עובדה נפלאה מגודל זהירותו של רבינו בענייני בין אדם לחבירו ודאגתו שלא יצטער חלילה אף אדם על ידו בשום אופן. כיוכל שנים נהג רבינו הגדול זצוקל"ה לערוך בחודש אלול מעמד סליחות מרגש ברוב עם אחרי שיעורו המרכזי במוצאי שבת קודש, בבית הכנסת היזדים שבירושלים, ומשם היה המעמד משודר בלוויין לרחבי תבל. מעמד זה היה נערך בחצות לילה, ואם בשיעור השבועי היו משתתפים בכל שבוע עשרות אלפים ויותר, בימי אלול שהיה רבינו נוהג לומר דברי תוכחה ומוסר היו מגיעים עוד אלפים רבים, ולמעמד הסליחות היו מצטרפים עוד ועוד עשרות אלפים בכל רחבי תבל.

בערוב ימיו של רבינו עבר השיעור מבית הכנסת היזדים לבית מדרשו של רבינו בבניין ביתו, וזאת עקב חולשתו. וכך גם בשבוע הראשון של חודש אלול התקיים השיעור עם מעמד הסליחות במתכונתו הרגילה. השיעור התאחר והתקיים כשעתיים לפני נקודת חצות, שאחרי מעמד הסליחות ברוב עם.

בשבוע שלאחר מכן הכריז רבינו קבל עם ועדה לתדהמת אלפים ממשלתפי השיעור, בה הלשון, מילה במילה: "מורי ורבותי! היינו רגילים לומר סליחות כל חודש אלול אחרי שיעור, אבל יש תרעומת מצד השכנים שיש להם ילדים קטנים, ואומרים שהם מתעוררים על ידי זה וצועקים ובוכים, ביקשו מאיתנו להפסיק את זה. ברוך ה' יש בתי כנסיות ובתי מדרשות, יעשו סליחות שם. כשעושים דבר של מצווה צריך לעשות מצווה אליבא דכולי עלמא, לא על חשבון מישהו. לכן ממוצאי שבת הבאה והלאה, השיעור יהיה כרגיל בשעה עשר, ואחרי שנסיים את השיעור, כל אחד יפנה לבית כנסת שעושים בו סליחות ויעשה שם סליחות. אני מבקש מכם מחילה, אבל צריכים להתרצות ולא לצער את השכנים. האדם צריך לשים לב שלא יגרום חס וחלילה שאחרים יכשלו על ידו".

לאחר השיעור ניגשו כמה תלמידים מקורבים לרבינו זיע"א וביקשו את רשותו לעלות ולפייס את אותם שכנים ואף להציע להם פיצוי כספי ובלבד שהסליחות יתקיימו במתכונתן הרגילה. אך רבינו זיע"א התנגד לכך בתוקף באומרו: "אסור לצער בשום אופן את השכנים ובוודאי שלא את הילדים הקטנים".

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרובי זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו ומכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

וזאת לעדות!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמתח חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

ברכת רפואה שלימה ומיידית הרב משה יזדי מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-50-54-567.

בלוס אנג'ליס: יפעת- 1-323-449-8184 (180\$ כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם הצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, זורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מיל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויקרבנו ימי דוד..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:11 [16:31]	ירושלים: 8:35	ירושלים: 12:13	ירושלים: 17:26	ירושלים: 18:04
תל אביב: 16:26	תל אביב: 8:37	תל אביב: 12:14	תל אביב: 17:27	תל אביב: 18:00
חיפה: 16:17	חיפה: 8:37	חיפה: 12:14	חיפה: 17:25	חיפה: 18:00
אילת: 16:22	אילת: 8:33	אילת: 12:14	אילת: 17:31	אילת: 18:05
באר שבע: 16:30	באר שבע: 8:36	באר שבע: 12:14	באר שבע: 17:29	באר שבע: 18:04

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

לפני כשבועיים הוצרכתי להגיע לשכונת "בית ישראל" שבירושלים עיר הקודש. שכונה בה נולדתי ובה גדלתי בילדותי ובבחרותי עד יום נישואי.

לאחר שטיפלתי בנושא שבסיבתו הוזמנתי לשכונה, החלטתי בדעתי לצאת ולטייל מעט בשכונה האהובה עלי כל כך. זיכרונות ילדות עלו וצפו בראשי בכל רחוב ולפתע נזכרתי בסיפור מדהים שאירע לי עם מור אבינו זלה"ה.

משפחה מכובדת התגוררה בשכונתנו אשר בין בניה המוצלחים נמנה בחור עדין וטוב שהיה מוגבל בשכלו מעט.

הוריו היקרים השקיעו בו רבות כדי שישתלב בין תושבי השכונה ולשם כך פתחו בחצר ביתם פינה קטנה למילוי "בקבוקי סיפולוקס" המיועדים להפוך מים לסודה.

מור אבינו זלה"ה היה חנווני בעל מכולת רחבה מלאה בכל טוב. כך שתמיד השתיה הקלה היתה מצויה בבתינו על כל סוגיה וטעמיה, ובכל זאת היה שולח אותי בכל יום שישי לאותו בחור כדי למלא את בקבוק הסיפולוקס בסודה.

לפעמים היה מצטרף אלי לקניה ובלשונו השנונה היה משמח ומצחיק מאוד את אותו בחור עד שכמעט והיה מתפקע מצחוק. בדרך חזרה לבית היה אומר לי מור אבינו זלה"ה: "כמה חשוב לשמח כל יהודי ובפרט אדם שיש לו הגבלה מסוימת ומרגיש הוא נחות כלפי החברה. אין מצווה גדולה יותר מלשמח אדם כזה".

לכן לפעמים כשהייתי מגיע לבדי היה שואל אותי אותו בחור: "איפה אבא שלך? למה לא הבאת אותו איתך?..."

באחד מימי שישי הגיעו תלמידי חכמים מהשכונה עם בקבוקי הסיפולוקס בידיהם ומור אבינו זלה"ה שהבחין ברצוני להגיש את בקבוק הסיפולוקס, עצרני ואמר לי: "למרות שהגיע תורך, זכות גדולה היא להקדים ולתת לתלמיד חכם שימלא לפניך".

כך שלפעמים היינו נשארים ועומדים בתור במשך 20 דקות וחצי שעה. כשלאחד מתלמידי החכמים לא היה נעים שמור אבינו ימשיך להמתין בתור ואמר לו: "יאני לא רוצה שתכבד אותי, תיגש לפני". ענה לו אבא: "אי אפשר להכחות את האהבה הגדולה הבערת בליבי לתורה שבך ולכן אבקשך שתיגש לפני".

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

הרב על הקו! 24 שעות ביממה!

כבוד הרב משה יזדי שליט"א בהרצאות מרתקות ומגוונות כדלהלן:

- * אמונה וביטחון. * אהבת ישראל. * תיקון המידות.
- * צניעות וטהרת המשפחה. * שלום בית. * חינוך ילדים.
- * שירי רגש ונשמה. * מסר יומי. * אור החיים יומי. ועוד

02-50-99-876 הקו החדש!!

'טיב יומי' שהבל לבספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו
ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים